

[Leif Hermann]

flot, at det radikale venstre nu endnu en gang kaster sig ud i et lovforslag, der skal stramme denne uheldige reverens for det private erhvervslivs effektivitet. Headhunterbureauerne har fundet sig en niche i den moderne managementtankegang, og det er på tide, at deres uigennemskuelige virksomhed, der endda har bredt sig til den offentlige sektor, gøres til genstand for lovregulering.

For godt og vel et halvt år siden kunne man i dagspressen læse, at ved stillingsopslag, som behandlede af headhunterbureauer, ville eventuelle ansøgere seksuelle orientering indgå i headhunternes overvejelser og indstilling til den forretningsforbindelse, de har med at gøre. Man skal forstå den seksuelle orientering på den måde, at det var en »forkert« seksuel orientering. Almindelige, heteroseksuelle forhold var ganske uinteressante, ja nærmest kedsommelige. Man må nok sige, at de mandlige medarbejderes seksuelle integritet tydeligvis bekymrede mere end de kvindeliges.

Som en konsekvens af bl.a. det radikale venstres kritik af loven om private registre har vi i SF udarbejdet et forslag til ændring af denne lov. Som sagt opfatter vi det som et oplæg til de ændringer, der under alle omstændigheder forestår. Jeg vil godt med det samme sige, at vi efter forslaget fremsættelse er blevet opmærksomme på visse problemer, der kan indebære, at vi nok må skærpe vores eget lovforslag, men skærpelsen er dog ikke anderledes, end at den kan indarbejdes under det forestående lovændringsarbejde. Principperne berøres ikke, og det er det væsentligste.

Det afgørende for os er at placere samtykkekravet i forbindelse med registrering og videregivelse af oplysninger langt mere centralt end efter den gældende lovgivning.

Dernæst finder vi, at den manglende offentlige kontrol med det, man kunne kalde de almindelige private registre, de, der ikke registrerer særlig følsomme oplysninger, er uheldig. Det bør ændres sådan, at følsomme registre skal godkendes, og at andre eksisterende registre efter det princip, det radikale venstre lægger til grund, skal anmeldes. Hertil kommer, at vi har opstillet et krav om forskrifter, stramme regler for godkendelse af følsomme registre og begrænsninger i videregivelsesadgangen samt indførelse af begæret

og automatisk egenacces eller egenindsigt i registerets oplysninger.

Sidst, men ikke mindst, har vi forsøgt at sætte nogle begrænsninger for registreringen af det, der med et udtryk fra forvaltningsloven kan kaldes rent private oplysninger.

Vi medgiver gerne, at det kan diskuteres, hvorvidt vi har fundet den rigtige form, men de generelle principper for en stramning af lov om private registre burde kunne samle flertal.

Baggrunden for forslaget, kan jeg godt sige, er en række henvendelser fra Forbrugerrådet, der meget konstruktivt og løbende har kritiseret den eksisterende lovgivning.

Beslutningsforslaget om offentlige myndigheders registre skal ses på samme baggrund som forslaget vedrørende private registre. Vi har ikke på det område helt de samme store problemer. Egenacces eksisterer eksempelvis, om end den beklageligvis kun benyttes i meget ringe udstrækning. Dertil kommer, at vi har et rimeligt kontrolskelet, kunne man kalde det, i form af krav om godkendelse og forskrifter samt et organ, der fører et rimelig effektivt tilsyn, nemlig registertilsynet.

Men loven er selvfølgelig ikke perfekt, og de stramninger, der er angivet i beslutningsforslaget, angår navnlig den situation, at forskrifter, kassationsregler m.v. skal tydeliggøres og godkendelseskravet udstrækkes til at omfatte alle kommunale registre. Endelig indsætter vi nogle betingelser med hensyn til samkøring og en skærpelse af videregivelsesreglerne, og ikke mindst forlanger vi – det er jo nok meget kontroversielt – de såkaldte hemmelige registre, nemlig politiets efterretningstjenestes registre, inddraget under loven.

Med de forslag, vi har diskuteret i dag, burde der alt i alt være tilvejebragt et varieret og tilstrækkeligt udspil fra folketingets side i forbindelse med den kommende registerkonference og den deraf følgende lovgivning. Vi håber, at det – vi kan da kun beklage, at det hidtil ikke har været muligt – bliver muligt den 28. april at gennemføre denne konference. Fra socialistisk folkepartis side skal vi i hvert fald gøre vores til, at konferencen bliver både konstruktiv og effektiv.

Birgith Mogensen (CD):